

Folketingets Erhvervsudvalg

MINISTEREN

28. juni 2007

I vedlagte brev af 4. oktober 2005 tilkendegav min forgænger tidligere familie- og forbrugerminister Lars Barfoed at ville vende tilbage overfor Folketingets Erhvervsudvalg i forbindelse med overvejelserne om etablering af hjemrejseordning ved terror, naturkatastrofer og lign. fra rejsemål i udlandet, samt en ændring af den nuværende ordning med konkursdækning fra en rejsegarantifond.

Der har været overvejet følgende initiativer på rejseområdet:

- 1) Etableringen af en hjemrejseordning ved terror, naturkatastrofer og lign. fra rejsemål i udlandet
- 2) Ændring af fondsordningen samt udvidelse af konkursdækningen i Rejsegarantifonden.

Bag overvejelserne ligger forskellige problemstillinger, som alle har det til fælles, at de retter sig mod rejsebranchen, herunder særligt de rejsearrangører, der sælger pakkerejser. Alle problemstillingerne har været drøftet med de involverede parter (Forbrugerrådet, Foreningen af Danske Rejsearrangører i Danmark, Danmarks Rejsebureauforening og Rejsegarantifonden). Det overordnede resultat af den mellemliggende tids analyser er, at der ikke er behov for ændringer i grundlaget for Rejsegarantifondens arbejde på nuværende tidspunkt.

Ad 1) Etablering af en statslig hjemrejseordning ved terror, naturkatastrofer og lignende

Når der ikke pt. ses et behov for en statslig hjemrejseordning, skyldes det, at erfaringerne har vist, at de danske rejseselskaber selv har taget ansvar for at få kunderne hjem før tid, hvis situationen har krævet det. I samarbejdet mellem branchen og Udenrigsministeriet har branchen medvirket konstruktivt til allerede i en tidlig fase at få løst eventuelle problemer. En statslig hjemrejseordning risikerer at fastsætte krav til rejsebranchen, som i praksis er mindre end de krav, branchen sætter for sig selv. Herved tilsidesættes den frivillige ansvarlighed, som rejsearrangørerne har udvist, til fordel for en løsning, der i praksis er dårligere for de rejsende.

Derudover opfatter danskerne i højere grad terror mv. som en del af risikoen ved at rejse. Dette illustreres af, at kun et fåtal af de mange danskere, hvis ferie i Tyrkiet skulle

begynde lige efter eksplosionerne i august 2006, bad om at få annulleret billetten. Samtidig udtrykte kun et fåtal over for rejseselskaberne ønske om fremskyndet hjemrejse. Endvidere kan forbrugere, som ønsker at sikre sig mulighed for ekstraordinær hjemrejse, tegne en forsikring.

Der etableres af disse grunde derfor ikke en statslig hjemrejseordning pt., men jeg vil naturligvis følge området nøje.

Hvis danskeres liv og helbred er i overhængende fare under ophold i udlandet, vil det fortsat være sådan, at Udenrigsministeriet kan foretage evakuering.

2) Ændring af fondsordningen samt udvidelse af konkursdækningen i Rejsegarantifonden.

Alle udbydere af pakkerejser er efter lov om en rejsegarantifond forpligtet til at være registreret i Rejsegarantifonden og til at stille garanti over for fonden i overensstemmelse med lovens regler om garantistillelse.

Rejsegarantifondens formål er at sørge for, at kunder, som har købt en pakkerejse og som er strandet på et rejsemål som følge af en rejsearrangørs (eller en formidler for en udenlandsk arrangørs) konkurs eller insolvens, bliver transporteret hjem uden ekstraomkostninger, og at kunder, der har forudbetalt deres rejser, får deres penge retur.

Rejsegarantiordningen fungerer ved at arrangører, der registres i rejsegarantifonden, stiller en garanti over for fonden. Garantien størrelse afhænger af selskabets omsætning, og om der er tale om et selskab, som hovedsageligt sælger rejser med transport via chartrede fly.

Der ses pt. ikke et behov for at ændre på modellen for finansiering af konkursbeskyttelsen af forbrugerne (i kraft af den nuværende fond). Der er ikke noget, der tyder på, at de konkurrencemæssige og økonomiske forhold i rejsebranchen ville blive forbedret ved en anden finansieringsmodel. Det kan således ikke påvises, at det ville blive billigere for branchen ved en anden finansieringsmodel. Den nuværende danske model i form af en særlig garantifond yder samlet set en effektiv og god forbrugerbeskyttelse.

Der ses pt. heller ikke et behov for at ændre Rejsegarantifondens dækningsområde (dvs. at det fortsat alene er pakkerejser, som dækkes).

For det første skal den fælles EU-lovgivning, som ligger til grund for den danske forbrugerbeskyttelse, til eftersyn i løbet af de kommende år, og det vurderes at være mest fordelagtigt, at udvidelsesspørgsmålet drøftes i den forbindelse, frem for at Danmark går enegang.

For det andet er der en risiko for at skabe uigennemsigthed for forbrugerne, hvis der laves særlige danske regler. Med den nuværende ordning kan forbrugerne danne sig et klart billede af, hvornår ordningen dækker, og hvornår den ikke gør. Idet forbrugerne i

alle EU-landene er beskyttet mod pakkerejseselskabers konkurs, kan de danske pakke-rejsende vide sig sikre på at være dækket – uanset om pakkerejsen er købt i Danmark eller Spanien. Ændring af den danske konkursbeskyttelse fra alene at dække pakkerejser til også at dække visse andre ydelser vil kunne skabe usikkerhed hos forbrugerne om deres rettigheder, da langt fra alle ydelser vil kunne omfattes. Ikke mindst, hvis rejsen købes i udlandet.

Af disse grunde ændres der ikke på den danske konkursbeskyttelse på rejseområdet pt., men udviklingen følges med henblik på at spille aktivt ind fra dansk side i forbindelse med det kommende eftersyn af pakkerejsedirektivet.

Med venlig hilsen

Carina Christensen